715/05

Den 17. januar 2005 blev i sag nr. 63.023:

xxxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxx xx
xxxx xxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Evergreen Familieforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets erstatningsopgørelse vedrørende et halssmykke og en broche, der er bortkommet i forbindelse med et indbrudstyveri.

Klageren har den 4/2 2003 telefonisk anmeldt til selskabet, at der var sket indbrud.

Ved den efterfølgende besigtigelse oplyste klageren, at der var stjålet en del sølvtøj og smykker, herunder bl.a. et halssmykke og en broche som stammede fra klagerens mormor, som havde fået dem foræret af et medlem af den russiske zarfamilie.

Klageren har til sagen oplyst, at hendes mor havde fået smykkerne istandsat hos guldsmed V.H., som i den forbindelse havde gjort opmærksom på, at der var tale om meget fint håndarbejde, og at effekterne udgjorde en betydelig værdi. Klagerens mor havde foræret klageren smykkerne i 1992. I 1993 havde hun fået halskæden vurderet hos guldsmed V.H. til ca. 25.000 kr. eks. moms.

I klagerens skriftlige anmeldelse til selskabet har hun skønsmæssigt angivet smykkernes værdi til ca. 40.000 kr.

Med henblik på opgørelsen blev det aftalt – efter klagerens ønske - at selskabets taksator lånte et billede med henblik på at drøfte halssmykkets værdi med guldsmed V.H., der skulle have kendskab til halssmykket. Guldsmeden kunne imidlertid ikke genkende halssmykket på billedet og vurderede værdien til 10.000 kr.

Efter aftale med klageren blev billedet af halssmykket udleveret til guldsmed U.H. med henblik på vurdering heraf. Guldsmed U.H. meddelte herefter i e-mail af 15/4 2003, at han vurderede halssmykket til 6.500 kr.

På denne baggrund opfordrede selskabet klageren til – såfremt vurdering ikke kunne accepteres – selv at indhente en vurdering af halssmykket.

Klageren rettede derfor den 30/4 2003 henvendelse til guldsmed V.H., der efter at have vurderet samme billede, som selskabets taksator havde forelagt ham, kunne oplyse, at halssmykket havde en værdi på ca. 75.000 kr., og at den matchende broche vurderedes til at have en værdi på ca. 14.000 kr., idet der ifølge klagerens oplysninger til selskabets taksator var tale om genfremstillingspriser. Guldsmed V.H. havde i denne henseende lagt vægt på, at halssmykket skønnedes at indeholde ca. 340 turkiser og skønnedes at være af 18 karat guld, og at brochen skønnedes at indeholde ca. 54 turkiser og være af 18 karat guld.

Henset til forskellen mellem vurderingen foretaget af henholdsvis guldsmed V.H. og guldsmed U.H., fandt selskabets taksator og overtaksator, at der burde indhentes en tredje vurdering, hvorfor taksatoren med klagerens accept i skrivelse af 11/8 2003 bad B.B.R. København A/S forestå en tredje vurdering af smykkerne.

I skrivelse af 21/8 2003 til selskabet meddelte B.B.R. København A/S, at værdien af halssmykket vurderedes til 4.000 kr.

Selskabet opgjorde på baggrund af de 3 foretagne vurderinger skønsmæssigt værdien af halssmykket til 6.500 kr.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har i klageskrivelsen bl.a. anført:

"2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?

Jeg ønsker, at guldsmed V.H. skal lave et nyt sæt smykker til mig, da han, som den eneste, p.g.a. sit kendskab til de stjålne smykker, vil være i stand dertil. Alternativt må Codan godtgøre mig smykkernes sande værdi."

I selskabets skrivelse af 16/2 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

"For så vidt angår opgørelsesmetoden, har vi accepteret forsikringstagerens krav om kontanterstatning, hvorfor erstatningen skal opgøres til værdien af smykkerne, se dertil FAL §37, AK 38.576 og AK 37.695.

For så vidt angår erstatningens størrelse, er det forsikringstager, der skal sandsynliggøre værdien af de stjålne smykker, se dertil forsikringsbetingelsernes pkt. 7 og AK 42.065.

På grundlag af vurderingerne fra guldsmed U.H. og B.B.R. finder vi ikke umiddelbart godtgjort, at smykket skulle have en højere værdi end den af Codan tilbudte.

Vi finder det imidlertid formålstjenligt at indhente uddybende erklæringer fra guldsmed U.H. og B.B.R. - også med henblik på at vurdere værdien af brochen, idet denne ikke var angivet i de første erklæringer. Vi beder derfor forsikringstager fremsende farvefotoet til vores videre brug.

For en god ordens skyld skal vi bemærke, at vi ikke på nuværende tidspunkt har taget stilling til guldsmed V.H.'s vurdering af genfremstillingsprisen eller til, hvorvidt genfremstilling kan anses for rimelig."

Klageren har i skrivelse af 8/3 2004 til nævnet bl.a. anført:

"At guldsmed V.H. er den eneste guldsmed, der kender smykkerne og har set dem i virkeligheden. Han er derfor den, der er bedst egnet til at vurdere deres værdi. At hr. V.H. ikke genkendte smykkerne i første omgang, mener jeg ikke bør stille min sag dårligere. Hr. V.H. har uden tvivl mange kunder og kan ikke forventes uden videre at identificere et par smykker på grundlag af et amatørfotografi, som en mand (Codans taksator) uanmeldt og uden at præsentere sig, kommer ind i hans forretning med.

At mit fotografi af smykkerne ikke er fotograferet m.h.p. en forsikringssag. I så fald havde jeg fået en professionel fotograf til at tage billedet. Det er jo ikke noget krav fra forsikringsselskaberne, at ens værdier skal være fotograferede, for at man kan få erstatning. At fotografiet af smykkerne nu åbenbort betragtes som altafgørende bevismateriale m.h.t. forsikringssummens størrelse, mener jeg er urimeligt, når jeg kan henvise til en guldsmed (hr. V.H.) der kender smykkerne. I øvrigt har jeg to søstre, som begge kender smykkerne og kan beskrive dem.

At der tydeligvis er en trykfejl i H.R.'s (fra B.B.R.) brev vedr. vurdering af halssmykket, idet han vurderer det til 'ca. kr. .2.500 i hel stand' og 'kr. 4.000 hvis den er helt beskadiget'. Vurderingen af smykket i hel stand må nødvendigvis være højere end vurderingen, hvis det er beskadiget. Jeg gjorde Codans taksator T.L. opmærksom på denne uoverensstemmelse pr. tlf. allerede d. 12. september 2003, men han lod mig ikke tale ud. I Codans svarskrivelse til Forsikringsankenævnet s. 2 midt, afsnit 4,5 og 6, fortsætter Codan med at fejlcitere B.B.R.'s brev.

At smykkerne var i hel stand og ubeskadigede, da de blev stjålet.

At jeg ikke har stillet krav om kontanterstatning, jvf. Codans svar af 16. februar 2004. Jeg har derimod anmodet Codan om, at foranledige, at guldsmed V.H., som er den eneste der vil være i stand dertil, udfærdiger ny smykker til mig, der er identiske med de stjålne.

At H.R. tager forbehold for sin vurdering, fordi den udelukkende er baseret på et fotografi. U.H. burde have taget samme forbehold.

Jeg kan således fortsat ikke godkende Codans håndtering af denne sag. Jeg har dokumenteret at smykkerne kan genleveres, hvilket er det jeg ønsker."

I skrivelse af 30/3 2004 til nævnet har selskabet bl.a. henvist til, at det allerede tidligt i forløbet var blevet aftalt med klageren, at der skulle ske kontanterstatning, og med den-

ne aftale finder selskabet ikke, at det har pligt til at genlevere. Af skrivelsen fremgår videre:

> "Vi forbeholder os videre at gøre gældende, at genfremstillingsprisen økonomisk set ikke står i rimeligt forhold til værdien af smykket, se dertil forudsætningsvis AK 32.473 og AK 32.542.
>
> Vi har derudover tiltrådt, at det er formålstjenligt at der indhentes supplerende vurdering fra både B.B.R. og guldsmed U.H., og vender tilbage, straks vurderingerne foreligger."

I skrivelse af 16/4 2004 til nævnet fastholder klageren, at hun ikke på noget tidspunkt har aftalt med selskabet, at der skulle ske kontanterstatning af halssmykket og brochen. Den mundtlige aftale om kontanterstatning af hendes stjålne indbo vedrørte ifølge klageren alene sølvbestikket og kun dette. Hun fastholder derfor sit krav om genfremstilling af smykkerne på selskabets regning. Endvidere har hun anført, at hendes krav er i overensstemmelse med afgørelsen i ankenævnskendelse nr. 32.542, hvor klageren fik medhold i, at udgiften til genfremstilling skulle afholdes af selskabet.

I selskabets skrivelse af 1/6 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Vi skal indledningsvist fastholde, at vi har aftalt med forsikringstager, at der skal ske kontanterstatning, men at aftalen ikke er indgået skriftligt.
>
> Vi henviser til, at det ellers ikke ville give mening at forsikringstager har indhentet en vurdering af smykkernes værdi hos sin guldsmed, ligesom forsikringstager har tiltrådt, at der indhentes vurdering af smykkernes værdi hos et auktionshus og en uvildig guldsmed, se vedlagte notat fra taksator af d. 11.04.03.
>
> B.B.R. kan herefter fastholde, at smykket er kr. 4.000 værd, idet der lægges vægt på, at der er tale om et ældre smykke, se vurderingen af d. 27.04.04.
>
> Guldsmed U.H. fastholder, at halssmykket har en værdi på kr. 6.500, og vurderer, at brochen kan genanskaffes for kr. 3.500, se vurderingen af d. 24.05.04, bilagt e-mail af d.d.

U.H. lægger i vurderingen bl.a. til grund, at halssmykket ikke er fra før år 1900, men derimod fra perioden 1920-1940, at halssmykket er monteret med nyere sølvkæde, at turkissten ikke er kostbare, idet vurderingen dog er baseret på en formodning om, at turkisstenene er af en høj kvalitet.

Genfremstillingspriserne udgør henholdsvis kr. 19.500,00 og kr. 4.500.

Vi har tidligere beklaget, at vi ikke har erstattet brochen, hvilket skyldes, at der ikke forelå en vurdering heraf.

På baggrund af Guldsmed U.H.'s vurdering, har vi derfor d.d. sendt forsikringstager kr. 3.500 til erstatning af brochen.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes pkt. 6.4, at 'Hvis genanskaffelse ikke er mulig, så en genanskaffelsespris ikke kan findes, beregnes erstatningsbeløbet i stedet ud fra anskaffelsesprisen for en genstand, det er nærliggende at sammenligne den beskadigede med'.

Vi bemærker hertil, at vi har indhentet to uvildige vurderinger af smykkernes værdi, hos dels B.B.R. og dels hos guldsmed U.H., og at vores opgørelse er fastsat og afregnet i overensstemmelse med den højeste af disse.

Vi bemærker, at Guldsmed U.H., der har angivet værdien til kr. 6.500, udtrykkeligt angiver værdien af halssmykket 'på baggrund af et tilsvarende ældre (brugt) smykke som af og til handles antikt/second hand'.

Vi finder ikke, at forsikringstager har godtgjort, at de stjålne smykker har en højere værdi end den tilbudte erstatning, hvorfor forsikringstager ikke er berettiget til en større erstatning end den afregnede.

Såfremt Ankenævnet finder, at forsikringstager er berettiget til at få genfremstillet smykkerne, kan erstatningen ikke udmåles til et højere beløb end de af den uvildige

guldsmed vurderede genfremstillingspriser, i.e. henholdsvis kr. 19.500 og kr. 4.500. Dette forudsætter imidlertid, at smykkerne rent faktisk genfremstilles, se dertil AK 31.388, AK 32.473 og AK 32.542.

Vi skal herefter fastholde vores afgørelse."

Klageren har i skrivelse af 16/6 2004 fastholdt sit krav om genfremstilling og endvidere nærmere redegjort for sagens omstændigheder, herunder hendes kendskab til guldsmed V.H. Hun har endvidere fremlagt et nyt billede af smykkerne.

Selskabet har i skrivelse af 30/6 2004[8] til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvist finder vi ikke, at det bidrager til V.H.'s uvildighed, at V.H. bor 'to veje fra os i Gentofte', og at han ifølge forsikringstager 'uden tvivl kunne huske os' hvis forsikringstagers mors navn var blevet nævnt, sammenholdt med, at han står til at genfremstille smykkerne, hvis forsikringstager får medhold.

Vi skal derefter henvise til klageskemaet, hvorefter forsikringstager ønsker at opnå genfremstilling, eller alternativt, at Codan godtgør hende smykkernes sande værdi.

Det er netop denne værdi, som forsikringstager efter aftale med taksator ville få belyst, da hun - hvilket hun medgiver - anbefalede taksator at drøfte smykkets værdi med V.H.

Vi kan ikke se, at værdien skulle være så væsensforskellig, alt efter hvem der retter forespørgslen.

For så vidt angår fotografiet, har vi anvendt den dokumentation, som forsikringstager har fremlagt, og vi finder ikke, at det nye foto er bedre end det vi har brugt hidtil.

Vi har tidligere kommenteret vores sagsbehandling, og har allerede afregnet den - uvildigt - vurderede genanskaffelsessum."

Der har herefter været yderligere korrespondance mellem parterne.

Nævnet er forelagt de fotos, som er vedlagt sagen.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**6 Hvordan opgøres erstatningen?**

…

Codan kan erstatte skaden på en af de måder, der er nævnt i afsnit 6.1 – 6.4.

…

6.3 Genanskaffelse

…

6.4 Kontanterstatning

…

Hvis genanskaffelse ikke er mulig, så en genanskaffelsespris ikke kan findes, beregnes erstatningsbeløbet i stedet ud fra anskaffelsesprisen for en genstand, der er nærliggende at sammenligne den beskadigede med.

…

7 Hvilken dokumentation kan Codan kræve?

For at kunne få erstatning skal De kunne sandsynliggøre, at De har haft de beskadigede genstande, og at alder og genanskaffelsespris er som anført på skadeanmeldelsen. Dette gør De bedst ved, så vidt muligt at indsende kvittering, købekontrakt, fyldestgørende beskrivelse eller fotografier sammen med skadeanmeldelsen.

De bør derfor gemme kvitteringer eller købsnotaer i mindst 5 år, i det mindst for langvarige forbrugsgoder. Køber De ting privat, bør De få en dateret overdragelseserklæring med oplysning om, hvad der købes, og hvad prisen er. Det er også en god de at have gode fotografier af de mest værdifulde ting.

Genanskaffelsesprisen kan De som regel få en handlende til at udstede er erklæring om.

Kan De ikke dokumentere eller sandsynliggøre Deres erstatningskrav, kan Codan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

9. 63.023

Nævnet udtaler:

Selskabet er ikke i medfør af forsikringsvilkårene forpligtet til at erstatte tyveriet ved genlevering. Nævnet finder ikke grundlag for at kritisere selskabets opgørelse af erstatningens størrelse, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen